

MEDITATIE

“Het is de Heere!”

Johannes 21 : 7m

Is het niet de herkenning der liefde waardoor Johannes tot deze belijdenis komt? Hij verstaat het wonder van de bijzondere visvangst als een teken van Jezus' macht. Het is de wonderbare leiding van Jezus, dat er een net vol grote vissen komt. Dit is niet van de mens. De discipelen hebben heel de nacht gevist. Ze hadden hun oude beroep weer opgenomen. Maar in die nacht vingen zij niets. Hoe kan dat toch? Ze zijn beroepsvissers, weten als geen ander hun vak uit te oefenen. Maar ze brengen het niet verder dan een leeg net. Hun eigen krachtsinspanning levert niets op. En als ze dan bezig zijn om het schip met het lege net naar de oever te brengen, klinkt ineens, in het schemer van de morgen, een stem van een onbekende op het strand. “Kinderkens, hebt gij niet enige toespijs?” Het is de Heere Jezus, maar de discipelen weten niet dat het Jezus is. Uit Zijn mond klinkt het liefelijke : “Kinderkens!” Want Jezus zorgt voor hen. Ondanks dat ze een eigen weg zijn gegaan. Want als ze bij de zee van Tiberias niet weten wat ze moeten gaan doen, nemen ze verveeld hun oude beroep maar weer op.

In deze aanspraak wordt ook hun afhankelijkheid aangegeven. Met een zacht verwijt wil Jezus hen daar op wijzen. Letterlijk zegt Hij : “Jullie hebben zeker nog geen visje gevangen?!” Zelfs

niets voor wat toespijs. Door dit woord moeten ze voor de dag komen. Dat ze als beroepsvissers te kort zijn geschoten. Het antwoord is kortaf : “Neen!” Dat is het failliet van hun eigen kennen en kunnen. In eigen kracht kunnen ze niets. Als ze straks vissers van mensen worden, kunnen ze zelf niet één zondaar tot geloof brengen. Zo leidt Jezus vanaf de oever deze dingen: de vruchteloosheid van het werk van Zijn discipelen. Wat een ontdekkende les! “Zonder Mij kunt gij niets doen.” Brengen wij het ook niet verder dan een leeg net? Komen we openbaar in de onvruchtbaarheid van ons zondaarsbestaan? Dat is vrucht van Pasen. Uit mij geen vrucht in der eeuwigheid! Jezus was al aan Zijn discipelen verschenen. Had de duur verworven vrede hen geschonken. Maar een tijdje later was het weer weg. Ze konden in eigen kracht niet verder. Herkent u het? Ondanks alles wat de Heere in je leven kan hebben gewerkt en geschonken, breng je het zelf niet verder dan een leeg net. Belijden we het : Neen! Ik heb niets voor een leven in vrede. Zelf kan ik de vrucht van Pasen niet vasthouden. Ik heb niets om aan te brengen tot mijn zaligheid. Door deze ontdekking heen leert de Heere de Zijnen hun eigen krachten te verachten.

Johannes noemt in zijn evangelie het meer van Galilea de zee van Tiberias. De zee geeft iets weer van de macht van de boze. De zee der volken verkeert in de macht van de vorst der duisternis. In die zee moeten de discipelen het net van het evangelie gaan werpen. Na Pinksteren zullen ze als apostelen het kruisevangelie brengen in een wereld die in het boze ligt. Tiberias is de plaats die door Herodes is gebouwd ter ere van de keizer van Rome. Deze "goddelijke heerser" moet bij dat meer ook een paleis hebben : hij regeert ook hier. Zo staat de wereld onder beheersing van de vorst der duisternis. Wat moeten de discipelen daartegen beginnen? In eigen kracht niets. De Opgestane brengt hen tot die erkenning. Door ze vast te laten lopen in hun eigen doen en laten.

Dit nummer verschijnt tussen de feestdagen in. Pasen ligt achter ons, de herdenking van de uitstorting van de Heilige Geest komt dichterbij. Aan Pinksteren gaat de hemelvaartsdag vooraf. Tussen die verschillende heilsfeiten is er een samenhang. In de artikelen en gedichten is geprobeerd om deze lijn aan te geven. De inzet is Jezus' opstanding en de zegen van de Levensvorst. Dankzij Zijn hemelvaart mag er het gebed zijn om de Geest van Pinksteren. Al onze lezers wensen we die genade toe, om meer zicht te krijgen in de samenhang van Gods heilswerk in Zijn Zoon. Tot bemoediging in eenzaamheid en strijd. Tot vertroosting in leven en sterven.

*Ds. J.P. Boiten
H.I. Ambacht*

De reactie van Jezus op die erkenning van hun eigen zwakheid en vruchteloze arbeid bestaat uit een opdracht en belofte. "Werp het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden." Dat is vreemd. De rechterzijde is menselijk gesproken de verkeerde kant. Want van die kant stroomt uit de beekjes van de Hermon het water de zee van Tiberias in. Dus door die stroming wordt het lege net tegen het scheepje geduwd. Hoe wil je dan vissen in het net krijgen? Volgens menselijke logica onmogelijk. En toch werpen de discipelen het net aan die kant in het water. Het geheim? De belofte. "Gij zult vinden." Uit kracht van de belofte, in de weg van gehoorzaamheid daaraan, werpen ze het net. En met het net gaat ook hun eigen kunde overboord. Volstreekte overgave aan Zijn Woord wordt gevraagd. Dit is te danken aan de heerschappij van Jezus Die de boze en de dood heeft overwonnen! En het wonder geschiedt! De vrucht van Pasen komt openbaar. Ze kunnen het net bijna niet meer trekken vanwege de menigte der vissen. Wat een heerlijke vervulling : "Zijne is de zee, ze is door Zijn kracht, met al het droge voortgebracht!" Dat is de overwinning van Pasen. "Het moet alles naar Zijn wetten horen." Jezus bewijst Zijn macht en wijsheid, Zijn liefde en genade in dat volle net. Rijke vrucht van Zijn verdienste. De Levensvorst van Pasen is bevoegd en bekwaam om zondaren uit de duisternis te trekken door het kruisevangelie. Zijn wij ook al in dat net gevangen? Of spartelen we nog in de zee en donkere nacht om onszelf te redden? Wat kan een zondaar toch bezig zijn om maar buiten dat net te blijven! Of hebt u moeite om er in te komen? Zoeken we het nog in onszelf? Laat u met God verzoenen! Zalig die getrokken wordt met de koorden van Zijn liefde en goedertierenheid! Dan zal

de vrucht de belijdenis vol verwondering zijn : het is de Heere! Het is Zijn leiding en macht. Deze onverwachte visvangst, tegen alle menselijke berekening in is geen mensenwerk. In de opmerksaamheid der liefde krijgt de opgestane Jezus de eer. Mogen we delen in die heerlijke vrucht van Zijn opstanding? God werkt op Zijn eigen eer aan. Of wordt u nog aangevochten door twijfel? Verstaat u nog niet Zijn heerlijkheid als Opgestane? Zal Zijn werk ook mij ten goede komen?

Dit is de derde maal dat Jezus aan Zijn discipelen is geopenbaard. De derde keer is de beslissende keer. Hier is de doorbraak. Hij is ten derden dage opgestaan. De verlossing en overwinning is een feit! Door niets en niemand te stuiten. Pleit dan in al uw nood en strijd op deze derde openbaring van Jezus als de Opgestane!

Er zijn zeven discipelen die deze openbaring van Jezus mee maken. Zeven wijst als getal van de volheid op het geheel van de verlostten. Zeven getuigen waren volgens het Romeinse recht nodig bij de opening van een testament. Deze zeven discipelen zijn getuigen van het testament van de opgestane Jezus. Het ligt vast. Geen twijfel mogelijk. Dit bewijs van Jezus' opstanding is het getuigenis, de garantie van Zijn overwinning. De opdracht om het evangelie te verkondigen zal niet zonder zegen blijven. Komt, laat ons knielen voor de Heere!

Jezus openbaart Zich aanvankelijk in het verborgene. Het komt aan op het gevolg geven aan Zijn stem. In die weg komt Zijn heerlijkheid openbaar. Werp het net uit aan de rechterzijde. Het wijst op de rechterhand van God. Die is vol majesteit! De redding uit de verlorenheid en schuld is Zijn werk. Ook in deze overdenking is het net nog uitgeworpen. Opdat we het heilgeheim van de Opgestane en Zijn werk zouden ken-

nen : Gods rechterhand is hoog verheven! Mag u het meezingen : de HEER' is mij tot hulp en sterkte! Het is de Heere! De Kurios, de Goddelijke Heerser, Zijn macht is groot, Zijn trouw zal nooit vergaan!

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

De Levensvorst

Was Jezus in de dood gebleven,
Dan kon Hij niemand 't LEVEN
geven,
Dan bleven w' allen geest'lijk dood.
Maar nu, Hij is uit 't graf verrezen.
De Levensvorst zij hoog geprezen.
Hij redt uit zondemacht en dood!

Hij leed en stierf voor al de Zijnen.
Voor zondaars, schuldigen, onreinen
verwon Hij hel en dood en graf.
Hij heeft voldaan voor al hun zonden,
waarmee zij Gods geboden schon-
den.
Zijn bloed wast al hun schulden af!

Hij leeft en Hij zal eeuwig leven.
Nóg wil Hij geest'lijk leven geven
aan zondaars, in de zonde dood.
Hoever we ook zijn afgeweken,
Hij kan de hardste harten breken.
Zijn liefd' en macht zijn eind'loos
groot!

Christien de Priester

De Kroningsdag van Jezus!

“...werd Hij opgenomen, daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen.”

Handelingen 1 : 9b

1. Hemelvaart is geen ruimtevaart.

Als kind stelde ik mij de hemelvaart van Jezus voor als een soort raket die opstijgt van de aarde. U heeft die beelden ongetwijfeld wel eens gezien van de lancering van een ruimteraket, die dan recht omhoog opstijgt, en hoe verder omhoog, steeds kleiner wordt voor het oog. Totdat het stipje helemaal niet meer te zien is. Zo stelde ik mij de hemelvaart van Jezus voor. Een beetje kinderlijk misschien, maar zo gaat het toch vaak, dat je je probeert voor te stellen hoe het ongeveer gegaan moest zijn. Hier beneden is de aarde. Daar boven de hemel. En Jezus is zo opgestegen naar de hemel. Zo staat het ook in de geloofsbelijdenis: dat Jezus is ‘opgevaren naar de hemel’. Het woord ‘hemelvaart’ lijkt ook wel op ‘ruimtevaart’. En deze gedachte is zo gek ook weer niet, want Lucas vertelt in Hand. 1:10, dat toen Jezus wegging, de discipelen hun ogen naar de hemel gericht hielden. Zij zagen Jezus van hun weg gaan en – zo dacht ik – bleven hem nastaren, totdat hij steeds kleiner werd en zij Hem niet meer zagen.

Maar deze gedachte, deze voorstelling van de hemelvaart van Jezus, klopt eigenlijk niet. En wel om twee redenen. De eerste is, dat de hemel niet een plaats daar ergens boven in de wolken is, maar de hemel omringt ons hier op aarde. De hemel is veel dichterbij dan wij denken. De tweede reden is, dat Jezus niet is opgevaren, zoals Lucas in vers 9 en 11 vertelt, maar opgenomen is. De hemelvaart van Jezus is geen ruimtevaart, maar Zijn opname in de

hemel. Laten we daarom het Bijbelgedeelte nog eens goed bestuderen.

2. Jezus’ opname in de hemel.

Lucas vertelt dat Jezus zijn discipelen heeft meegenomen naar de Olijfberg. De Olijfberg was gelegen ten oosten van de stad Jeruzalem, op een sabbatsreis van de stad verwijderd. De joden mochten op sabbat niet meer dan 2000 el lopen, zo’n 880 meter. De berg viel daar nog binnen. Jezus was vaak op de Olijfberg te vinden. Hij ging daar vooral naar toe om te bidden.

Als Hij daar zo met de discipelen is, stellen ze hem de vraag of de Heere God het koninkrijk voor Israël gaat herstellen. Ze voelen aan dat er iets bijzonders staat te gebeuren. Is dit dan het moment waarop Jezus officieel in Jeruzalem het koningschap gaat aanvaarden. Zullen ze getuigen zijn van zijn inhuldiging als koning van Israël? Nee, dat gebeurt niet. Het moment waarop dat gaat gebeuren heeft de Vader vastgesteld. Zij mogen dat niet weten. Jezus ontkent niet dat het gaat gebeuren, maar wel de manier waarop. De discipelen zullen de Heilige Geest ontvangen en de wereld ingaan met het evangelie. De inhuldiging op aarde als koning wordt uitgesteld. Eerst moeten de discipelen de wereld ingaan als herauten van de koning. Zij moeten het evangelie brengen dat Jezus Heer is en mensen oproepen Hem als de Koning van hun leven te aanvaarden. Zodat zij klaar zijn voor het moment dat Jezus wereldwijd Jezus als koning wordt

erkend, wanneer Hij komt als Rechter. En als Jezus hen deze taak overhandigd heeft, wordt Hij van hen weggenomen. Er komt een wolk en die onttrekt Hem aan het zicht.

Een wolk. Maar het is geen gewone wolk. Het is de Sjechina van God. In het OT de uitdrukking voor de heerlijke aanwezigheid van God. De Sjechina was in de tijd van Mozes, bij de woestijnreis van de Israëlieten, overdag zichtbaar in de wolkkolom en 's nachts in de vuurzuil. Toen de tabernakel gereed was, daalde de Sjechina neer over de tent waarin de Ark van het Verbond stond (Ex. 40: 34-38). Later, bij de inwijding van de tempel, onder de regering van Salomo, kwam de Sjechina neer in de vorm van een wolk op het moment dat God aanbeden werd (2 Kon.5: 2-14). De Sjechina gaf de aanwezigheid van God extra gewicht door haar indrukwekkende verschijning. De wolk was een teken van Gods aanwezigheid. Later toen het volk ongehoorzaam werd en andere goden ging dienen, kwamen de afgodsbeelden ook in de tempel terecht. De heilige God kon toen daar niet langer verblijven. En dan lezen we in Ez. 10 dat de Sjechina van God de tempel verlaat, en zich verplaatst naar de berg aan het oosten van de stad Jeruzalem. Deze berg is de Olijfberg. Het is de berg waarop de heerlijkheid van God tot rust komt. Dat is de reden waarom Jezus zo vaak op deze berg aan het bidden. Dan verkeerde Hij op een bijzondere manier in de tegenwoordigheid van God, van Zijn hemelse Vader. Het is deze wolk, deze Sjechina, die de discipelen zien. Het is de aanwezigheid van God.

En Jezus gaat deze wolk binnen. Hij wordt in de wolk opgenomen. Het Griekse woord dat Lucas hier gebruikt wordt, is beeldend. Paulus gebruikt het in Ef. 6 voor het oppakken van de wapenrusting en het schild van het

geloof. In Hand. 20 wordt het gebruikt voor het aan boord nemen van iemand op een schip. Er zit een beweging van oppakken en naar zich toehalen. Vanuit de wolk reikt de Vader naar Zijn Zoon en haalt Hem thuis. De wolk vormt de toegangsdeur tot de hemel. De deuren van de hemel openen zich en de Vader haalt Jezus thuis. Welkom thuis mijn Zoon!

3. Hemelvaart is Jezus' kroningsdag.

De opname van Jezus in de hemel sluit dus zijn werk op aarde af. Het is de voltooiing van zijn heilswerk op aarde. Jezus was namelijk gekomen om de kloof tussen God en ons te overbruggen, om de zonde die tussen God en ons scheiding maakte weg te nemen en te verzoenen. Heel Zijn leven op aarde stond in het teken van Zijn missie: om mensen te redden, te bevrijden, te genezen, hen het hart van de Vader te openbaren. Hij heeft deze missie met alles wat in Hem was op weergalozelijke wijze volbracht. Tot zijn laatste snik is Hij trouw geweest en gehoorzaam aan Zijn Vader. Daarom heeft God hem verhoogd en met eer en heerlijkheid gekroond. De opstanding en de hemelvaart vormen samen de verhoging van Jezus. De bekroning van zijn werk op aarde. Hemelvaartsdag, is de dag dat Jezus opgenomen wordt in de hemel en door zijn Vader wordt gekroond als koning.

Net zoals op 30 april 2013 prins Willem Alexander tot koning van Nederland gekroond werd. Voor het oog van het Nederlandse volk aanvaardde hij het koningschap en nam hij het over van zijn moeder Beatrix. Een historisch moment was dat, voor hem, en ook voor ons land. Zo is de hemelvaart van Jezus eigenlijk nog meer bijzonder. Als Jezus opgenomen wordt in de hemel, wordt hij gehuldigd en gekroond als koning van heel de aarde.

Zijn missie op aarde is volbracht en nu mag Hij thuiskomen. Wat een bijzonder moment moet dat voor Jezus geweest zijn. Jorge Himitian, een Zuid Amerikaanse collega, heeft in een boek over Jezus, over de hemelvaart van Jezus dit geschreven. Het ontroerde me. Daarom wil ik het u niet onthouden. Ik citeer: 'Jezus Christus, die heeft overwonnen, naderde de poorten van de eeuwigheid. De psalmist David had dit moment profetisch al voorzien, toen hij schreef in Psalm 24: 'Hef uw hoofden op, o poorten, en verhef u eeuwige deuren, opdat de koning der ere binnengaat'. En binnen vraagt iemand: 'wie is Hij, deze Koning der ere? De Heere van de legers. Hij is de Koning der ere'. En de poorten van de eeuwigheid openden zich, als een gigantisch groot doek, voor Degene die had overwonnen, het Lam dat was geslacht. En wat was er aan de andere kant te zien? De hemel, overlopende van glorie en blijdschap. Er klonken liederen en vreugdegezang. De engelen bliezen op hun trompetten, zij zongen en klaptten in hun handen. Jezus kwam de hemel binnen door de poorten van de eeuwigheid, Hij ging de glorie in die Hijzelf had verworven. Het is onmogelijk om dat moment te beschrijven. Ik zou wel in tongen willen spreken om er iets van weer te geven. De hemel zag er uit als op een feest, de lichten schitterden als nog nooit te voren, de heerlijkheid van God was er tastbaar. Nog nooit had men gezongen als op dit moment. Jezus kwam binnen, geflankeerd door legers van engelen. De Vader kon zich niet langer inhouden: hij stond op van zijn troon om zijn eigen Zoon te verwelkomen. David zag in zijn geest dit moment, als hij in psalm 110 schrijft: De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken (de Vader tegen de Zoon): zit aan mijn rechterhand, totdat ik uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten. En Jezus zette zich op

de hoge en verheven troon. En toen Hij zich neerzette gaf de Vader hem de Naam boven alle Naam: Heere der Heeren en Koning der koningen. En op het moment dat Hij zich neerzette op de troon, begonnen de engelen te spelen op hun instrumenten, en te zingen, en begon een feest met zoveel heerlijkheid, met zoveel lofliederen, in zoveel talen, dat het lied dat nog steeds voortklinkt, naar Openbaring 5: Het lam dat is geslacht is, de Leeuw van de stam van Juda, is waard te ontvangen de eer, sterkte, heerlijkheid en dankzegging.'

Hemelvaart: de opname van Jezus in de hemel en zijn inhuldiging als koning.

4. Betekenis voor ons?

Jezus is in de hemel, in de heerlijkheid, maar wij bevinden ons hier op aarde, met alle gebrokenheid, met zorgen en moeiten. Wat voor troost zit er voor ons in de hemelvaart van Jezus? Hij lijkt verder weg dan ooit. Maar dat is een misvatting. De hemel is niet daar boven, ver weg bij ons vandaan, de hemel is veel dichterbij dan wij denken. Wij worden hier op aarde door de hemel omringd. De hemel en aarde zijn niet twee verschillende plekken in deze wereld, maar twee dimensies van Gods goede schepping. De hemel is net zo dichtbij als wij hier dichtbij elkaar zijn vanmorgen. Moeilijk voor te stellen misschien, maar denk nog even terug aan de verschijningen van de Here Jezus na zijn opstanding. Na zijn opstanding kon Hij zomaar de huiskamer binnenkomen, waar de discipelen samengekomen waren. Hij kon verschijnen aan de twee Emmausgangers die op reis waren. Vanuit de hemel kan de Here Jezus het leven van mensen op aarde binnenkomen. Hoe kan dat? Omdat de hemel de aarde op zo'n manier omgeeft, dat iemand die in de hemel is overal op aarde aanwezig kan zijn.

Ik herinner me een hoogleraar die dat probeerde duidelijk te maken. Stel dat wij mensen in een plat vlak leven, twee dimensies (lengte, breedte), dan zou iemand die in een wereld van drie dimensies leeft, in theorie, het platte vlak van ons kunnen kruisen, verschijnen en weer verdwijnen. Zo zouden we ons de hemel kunnen voorstellen. Een ruimte die meer dimensies bevat dan dat waarin wij op aarde leven. Wij kennen er vier: hoogte, breedte, diepte en tijd. Maar God zit daar tenminste een dimensie boven. Met zijn hemelvaart is Jezus de hemel binnengegaan, de hogere dimensie van God, en van daaruit kan Hij overal op aarde komen.

Dat is voor ons een geweldige troost. Door Zijn hemelvaart is Jezus ons veel meer nabij gekomen. Hij is in de hemel, die ons hier omringt. We hoeven niet naar een bepaalde plek op aarde te reizen om Hem te ontmoeten. Maar waar we ons bevinden, daar is Hij te vinden. Vanuit de hemel kan Hij ons hier zien. Jezus is in de hemel. Daar bevindt zich de controlekamer, het hoofdkwartier, de plek van waaruit Hij op aarde regeert. Hoe doet Jezus dat? Hij regeert ons door de Heilige Geest. Want de Heilige Geest kent het hart van de Vader en leidt ons hier in de waarheid. En dat heeft Jezus aan zijn leerlingen onderwezen. Ik ga straks weg, maar als Ik aankom in de hemel, zal ik de trooster zenden, die tot in eeuwigheid bij jullie zal zijn. Hemelvaart loopt uit op Pinksteren.

Jezus zit op de troon, en vandaar kijkt Hij ons aan, dit is wat ik voor jou heb gedaan. Wil je mij volgen? Wil je vandaag, nu het nog kan, een verschil maken en Mij toegewijd zijn, op je werk, op school of thuis? Bid dan om Mijn Geest. Hij zal je leven vervullen met mijn liefde en met mijn passie voor deze wereld. Ga de weg die Ik je wijs.

Neem Mijn Woord serieus. Luister naar Mijn stem. En Ik zal met je zijn, heel dichtbij, alle dagen van je leven, tot aan het einde van de wereld. Amen.

*Dr. G.C. Vreugdenhil, Colombia.
(overgenomen van zijn website)*

Hemelvaartsdag

Wat kunnen wij nog meer begeren
Dan dat Hij, Die ons heeft bevrijd
Nu boven is, mag resideren
In Zijn verheven heerlijkheid
En dat Hij 't is Die zal regeren,
Die voor ons bidt en voor ons pleit.

Wat kunnen wij nog meer begeren
dan dit: dat niets ons van Hem
scheidt, wát ons ook raakt of ook
mag deren, wat meer dan deze
zekerheid, dit veilig, onverdiend
verkeren in eeuwige geborgenheid?

Wat kunnen wij nog meer begeren?

Jo van Veen-Nusmeijer

Afscheid en Vertrouwing.

In het licht van Christus' verrijzenis en hemelvaart is het afscheid, dat ons sterven betekent, geen afscheid-zonder-weerzien. De Heere blijft met de stervende en met de levende. Rom. 14 : 7 – 9 : "Want niemand van ons leeft zichzelf en niemand sterft zichzelf." In ons leven en in ons sterven zijn we niet aan onszelf overgelaten. Wij horen Hem toe, we zijn voor zijn rekening. In ons afscheidnemen is de Heere aanwezig aan de kant van de stervende en aan de kant van wie achterblijft. De dood kan ons niet scheiden van de liefde Gods, die is in Jezus Christus. De genade van onze Heere en de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest is met wie sterft en met wie achterblijft.

Toch is dit afscheidnemende en voor de stervende en voor de levende een zwaar ding.

Door deze liefde treurt
de tortelduif, gescheurd
van haar beminde tortel.
Zij jammert op de dorre rank
van ene boom, verdroogd van wortel
haar leven lang...

Het contact met de gestorvene blijft in de gemeenschap aller heiligen, in de verwachting van het eeuwige leven; maar het persoonlijk gesprek, de handdruk, de ontmoeting van aangezicht tot aangezicht is ons ontnomen. We missen de geliefde in ons huis.

Zij die verdriet hebben en treuren, worden in de bijbel zalig gesproken om de vertroosting, die God hen bereid heeft.

Toen Guide de Bres vóór zijn marteldood per brief afscheid nam van zijn

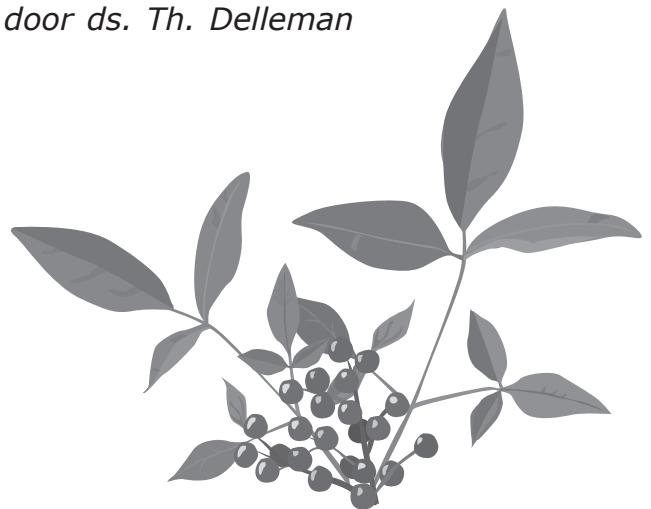
geliefde vrouw, schreef hij haar o.a. over gedachten en overleggingen die hem gekweld hadden.

"Toen ik gevangen genomen werd, zei ik tot mezelf : we hebben er niet goed aan gedaan door met zo'n grote schaar gelijk op te trekken..." (Hij was toen bezig zich af te vragen: had ik niet beter dit of dat kunnen doen? En dan eindigt hij in de overdenking van Gods aanwezigheid, hoe verborgen ook in alles wat hem overkwam.)

"Al deze overwegingen maakten en maken nog mijn hart zeer opgewekt en monter." Hij vraagt aan zijn vrouw om met hem de Heere te danken: "Nu het ogenblik daar is, dat mijn God mij bij de hand wil nemen om mij op te nemen in Zijn Koninkrijk. Ik ga je voor en ten tijde, dat het de Heere behaagt, zul je mij volgen... A Dieu, Catharina, mijn zeer goede vriendin. Ik bid mijn God, dat Hij je wil troosten en eenswillendheid geven."

Onze Heere Jezus Christus is Gods vertroosting voor ons.

*Uit : "Alles nieuw"
door ds. Th. Delleman*

Hemelvaartszegen

“Wat staat gij en ziet op naar de hemel?”

Handelingen 1 : 11.

De zachte berisping, die in deze vraag opgesloten ligt, heeft geen zin voor de wereldse lieden, die geen behoefte aan het hemelse in zich dragen, omdat zij aan het aardse genoeg menen te hebben. Zij denken er niet aan, in de geest de olijfberg te beklimmen om naar de geheimen van de hemel te staren. Er is in de wereld te veel, dat hun aandacht geheel in beslag neemt en waaraan zij al hun kracht wijden. Zij zoeken de dingen, die beneden zijn. Het hoeven niet altijd slechte en onheilige dingen te zijn. Ook beneden zijn, behalve algemene en onwaardige dingen, allerlei schone, nuttige en zelfs onmisbare dingen, die niemand verwaarlozen mag, indien hij niet buiten het grote menselijke leven wenst te staan. De arbeid voor het dagelijkse brood, de beoefening van de wetenschappen, het reformatorische werk voor staat en maatschappij, het zwoegen voor de zedelijke verheffing van het volk – dit alles en nog veel meer is niet te misprijzen, al behoort het tot de sfeer van beneden.

Deze dingen zijn het waard, dat men er het hart op stelt. Het is geen gemis aan genade, als wij onze ogen niet uitsluitend naar de hemel opslaan, maar ze ook gebruiken om rondom ons te zien. Op dood spoor komen wij pas, wanneer de dingen en belangen van beneden ons zó volkomen vervullen, dat wij er de dingen die boven zijn, om vergeten. In dat geval ruilen wij het geestelijke voor het stoffelijke in, het eeuwige voor het tijdelijke, het hemelse voor het aardse en vallen wij onder het oordeel van de spreuk : “Wat baat het een mens, zo hij

de gehele wereld wint, en lijdt schade zijner ziel?” Of wat zal een mens geven tot lossing van zijn ziel?” Zo’n mens is een onheilige Ezau, die zijn geestelijke eertgeboorterecht roekeloos voor een schotel linzen verkoopt.

Wat staat gij, en ziet op naar de hemel?

In deze vraag der engelen wordt ons de weg gewezen om het noodzakelijke evenwicht tussen het aardse en het hemelse te bewaren, en dus naar de eis van Gods geboden te leven. De apostelen worden niet berispt, omdat ze naar de hemel opzien, dit was integendeel een bewijs van hun geloofsverkleefdheid aan Christus. Het verwijt der engelen geldt slechts het aanhoudende hemelwaarts staren, het blijven “staan” op de top van de Olijfberg, om zelfs nog naar boven te turen, wanneer God de opvarende Christus achter de wolk aan hun gezicht heeft onttrokken. De wolk was te vergelijken met het voorhangsel, dat het Heilige der heiligen in de tempel afsloot. Niemand behalve de hogepriester mocht er door binnengaan, en dan nog alleen op de Grote Verzoendag. En zó is Jezus achter het voorhangsel der wolk met zijn eigen zoenbloed ingegaan. Hij is als onze enige en eeuwige Hogepriester achter de wolk verdwenen, geen onze mag daarom pogen door de wolk heen te zien en de hemelse geheimen te doorzoeken, die de Heere voor ons heeft verborgen.

Daarboven, in de levende Christus, ligt zeer zeker de bron van de zaligheid van onze ziel, maar ook de bron van kracht om met onbezweken trouw onze ernsti-

ge levenstaak te volbrengen en daarin tot het einde toe te volharden. Als er geen olijfberg-uren in ons leven zijn, waarin wij ons ver van het aards gedruis in Christus' gemeenschap kunnen sterken voor de zware strijd, die wij te strijden hebben, missen wij datgene, wat ons alléén staande kan houden in de boze dag, die voor ieder vroeg of laat aanbreekt. Wij mogen niet aanhoudend op de berg blijven. Maar wij moeten hem wel telkens weer bestijgen. Hoog, omhoog, het hart naar boven!

Ja, maar daardoor dan ook met des te forser greep de hand aan de arbeid, want de feestelijke uren op de olijfberg moeten hun vrucht openbarwen in de trouwe dienst aan de grote Koning, die terugkeert op de wolken des hemels, om te oordelen de levenden en de doden. En Hij vraagt rekenschap van het gebruik van onze talenten. Hij komt, Hij komt! Als een dief in de nacht – zo onverwacht. Maar nee, voor

de verzoende gemeente komt Hij toch liefelijker en schoner, Hij komt als de Bruidegom tot de bruid, die Hij Zich zelf verkoren en verworven heeft, ... Hij, stralend in hemelse glorie. Zij, schuchter en toch vol verlangen, knielend aan Zijn voeten, en met het welkom op de trillende lippen, ... Jezus, Heere Jezus!

*Ds. J.J. Knap,
uit: De Vorst des Levens.*

Leven vol vertrouwen...

door Jezus' opstanding

Overwonnen dood!

1 Korinthe 15 : 54-57

In vers 26 van 1 Korinthe 15 noemt Paulus de dood de 'laatste vijand', die toch op een dag te niet gedaan zal worden. Maar als we kijken naar de opstanding van Jezus en het vertrouwen in onze toekomstige opstanding, wordt één ding duidelijk: de dood is nu al overwonnen!

Dit werd al voorspeld in het oude testament en deze belofte neemt Paulus op

in zijn argumentatie (zie bijv. Hosea 13 : 14).

Voor ons ligt de definitieve vervulling van deze belofte weliswaar nog in het verschiet. Daarom veroorzaakt de dood en het feit van onze sterfelijkheid nog steeds verdriet en onzekerheid. Maar de overwinning is toch al lang volbracht – door Jezus' dood aan het kruis en Zijn luisterrijke opstanding. De dood kon Hem, de Heer van het Leven, niet vasthouden!

Al bijna triomferend gebruikt Paulus de verzen uit de profetenboeken Jesaja en Hosea: "De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?" (v 54, 55). Het leven, Jezus Zelf heeft de dood overwonnen!

Niet alleen voor Zichzelf, maar voor iedereen die in Hem gelooft.

Maar wie niet op Jezus vertrouwt, wie het kruis en de opstanding afwijst, voor hem is en blijft de dood de grootste vijand met al zijn hardheid en gruwelijkheid. Daarom schrijft Paulus in Romeinen 6 : 23 : "Want het loon van de zonde is de dood.". En in 1 Korinthe 15 maakt hij duidelijk: "De prikkel nu van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet.", vs 56.

Vanwege onze zonde, de afkeer van de levende God en de ontrouw ten opzichte van Zijn wet, hebben wij alleemaal de eeuwige dood verdiend. Maar Jezus heeft plaatsvervangend voor iedereen die Hem vertrouwt de prikkel van de dood ondergaan. En omdat Hij de Rechtvaardige is, die sterker is dan de dood en in eeuwigheid leeft, kan Hij hun Zijn eeuwige leven en de gerechtigheid van God als geschenk geven. De opstanding van Jezus uit de doden geeft ons nu al hoop op onze opstanding!

Onwankelbare dienst!

(1 Korinthe 15 : 58)

Het wordt christenen vaak verweten dat ze je aan het lijntje houden met het hiernamaals. Misschien maken deze regels dezelfde indruk. Mij troosten de uitspraken van het Woord van God over mijn Hemelse toekomst enorm. En daar zijn ze ook voor. Maar, geheel in tegenstelling tot de argumentatie van de critici, zijn deze feiten van de

opstanding van Jezus en de zekerheid van onze toekomstige opstanding in werkelijkheid een motivatie en een aansporing voor het leven van hier en nu. Ze helpen mij om mijn leven niet zelfzuchtig te genieten, omdat mij niets meer te wachten staat. Ik ben veeleer geroepen om er voor anderen te zijn.

Paulus beëindigt zijn argumentatie met zijn sommerende "daarom..", als conclusie uit de eerder genoemde redenen – "wees standvastig, onwankelbaar, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in de Heere." (1 Korinthe 15 : 58)

Met andere woorden : leid een leven dat Hem, de verrezen Jezus, eert. Een leven waarin de kracht van de opstanding duidelijk wordt. Een leven dat Zijn Evangelie dicht bij de mensen brengt! En deze inspanning is niet tevergeefs: God zal ze gebruiken en zegenen. Wat wij voor Jezus doen, heeft waarde voor de eeuwigheid – ook als is ons dat in het leven van alledag niet altijd bewust. Zo leidt het feit van de opstanding van Jezus tot opstandingsvreugde die ons in ons dagelijks leven op veel punten motiveert, aanmoedigt, draagt en troost.

Wij kunnen vol vertrouwen leven – omdat de verrezen Jezus ons vertrouwen is.

*Georg Münch
uit: De Stem*

Gebed

Nu bidden wij de Heilige Geest om een recht geloof allermeeft, dat Hij ons verblijde en ons bevrijde en aan 't einde ons naar huis geleide. Kyrieleis.

Geef, kostbaar licht, ons uw helderheid, dat wij Christus kennen voor altijd. Leer Gij ons te bouwen op die Getrouwe, die ons 't vaderland heeft doen aanschouwen. Kyrieleis.

Geef, heil'ge liefde, uw overvloed, doe ons hart ontvlammen in Uw gloed, dat wij één van zinnen elkaar beminnen, alle twist en tweedracht overwinnen. Kyrieleis.

Geef, hoogste Trooster in alle nood, dat wij nimmer vrezen schande of dood, dat wij niet versagen ten laatsten dage, als de vijand ons zelf komt aanklagen. Kyrieleis.

Maarten Luther (1483-1546)

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek,
PKN (hervormd) Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht
Tel. 078 200 05 12
Tevens adres voor kopij.
E-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder,
PKN (hervormd) Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis,
Christ. Geref., Goedereede
Dr. A.A. Teeuw,
PKN (hervormd), Ridderkerk

Ds. J. Willemsen,
PKN (hervormd) Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net;

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net